

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2021 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia NSA Elżbieta Kremer (spr.)
Sędziowie: Sędzia NSA Maciej Dybowski
Sędzia del. WSA Arkadiusz Blewążka

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2021 r.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej
skargi kasacyjnej A J
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we
z dnia r. sygn. akt II SA/Wr 231/18
w sprawie ze skargi K i A i J
na decyzję Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i
Kartograficznego we
z dnia
w przedmiocie rozpatrzenia zarzutów do danych zawartych w ewidencji gruntów i
budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji
gruntów i budynków

- 1) oddała skargę kasacyjną;
- 2) zasądza od A J na rzecz Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego we i kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Dariusz Bociarski
sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2018 r. sygn. akt II SAWr 231/18 Wojewódzki Sąd Administracyjny we [redacted] oddalił skargę K [redacted] i A [redacted] na decyzję [redacted] Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego we [redacted] z dnia [redacted] r. nr [redacted] w przedmiocie rozpatrzenia zarzutów do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji gruntów i budynków.

Wyrok zapadł na tle następujących okoliczności sprawy:

W dniu [redacted] r. w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego została ogłoszona informacja Starosty [redacted], że projekt operatu opisowo-kartograficznego modernizacji ewidencji gruntów i budynków dla gminy [redacted] stał się operatem ewidencji gruntów i budynków.

Pismem z dnia [redacted] K [redacted] i A [redacted] wnieśli zarzuty do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym w zakresie danych ewidencyjnych działki nr [redacted] położonej w obrębie [redacted] oraz budynków o identyfikatorach [redacted] i [redacted], znajdujących się na powyższej działce.

Decyzją z dnia [redacted] Starosta [redacted] orzekł o:

- 1) uwzględnieniu zarzutu do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji gruntów i budynków obejmującego granice działki nr [redacted] położonej w [redacted] gmina [redacted];
- 2) uwzględnieniu zarzutu do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji gruntów i budynków obejmującego użytki znajdujące się na działce nr [redacted] położonej w [redacted] gmina [redacted];
- 3) odrzuceniu zarzutu do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji gruntów i budynków obejmującego numer arkusza mapy;
- 4) odrzuceniu zarzutu do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji gruntów i budynków obejmującego numer jednostki rejestrowej;

Sygn. akt I OSK 31/19

- 5) odrzuceniu zarzutu do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków obejmującego numer księgi wieczystej;
- 6) odrzuceniu zarzutu do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji gruntów i budynków obejmującego numer działki;
- 7) uwzględnieniu zarzutu do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji gruntów i budynków w stosunku do budynków znajdujących się na działce nr .

Od powyższej decyzji odwołanie złożyli K . J . i A . J .

Decyzją z dnia . r. Wojewódzki Inspektor Nadzoru

Geodezyjnego i Kartograficznego:

- uchylił zaskarżoną decyzję w części dotyczącej punktów 1, 2 oraz 7 rozstrzygnięcia i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji,
- utrzymał w mocy decyzję w części dotyczącej punktów 3, 4, 5 oraz 6 rozstrzygnięcia.

W uzasadnieniu organ wskazał, że mimo wielokrotnie podnoszonych zarzutów stron dotyczących pomijania znaków granicznych przy ustaleniu przebiegu granic działek ewidencyjnych, Starosta . nie dokonał dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Również decyzja z dnia . r. nie zawiera uzasadnienia organu co do tych faktów. W związku z powyższym – zdaniem organu odwoławczego - stwierdzić należało naruszenie przez organ art. 7, 77 § 1 i 107 § 3 k.p.a. Z tych względów należało uchylić decyzję z dnia . r. w części dotyczącej punktu 1 rozstrzygnięcia.

Ponadto podniesiono, że organ I instancji nie odniósł się do zarzutu strony i nie uzasadnił powodu aktualizacji danych dotyczących budynku, uznanego przez odwołujących za jeden budynek mieszkalno-gospodarczy, w miejsce dwóch budynków - mieszkalnego i innego niemieszkalnego. Nie odniósł się także do zarzutów dotyczących użytków gruntowych niniejszej działki. Dowodzi to – zdaniem organu odwoławczego – o naruszeniu przepisów postępowania, które skutkuje uchynieniem decyzji Starosty . w części dotyczącej punktów 2 i 7.

W odniesieniu do zarzutów dotyczących numeru działki ewidencyjnej, arkusza mapy, numeru jednostki rejestrowej oraz numeru księgi wieczystej wskazano, że dane te nie były przedmiotem przeprowadzonej modernizacji ewidencji gruntów i budynków.

Sygn. akt I OSK 31/19

Zatem kwestionowanie tych danych jest bezzasadne, gdyż dane te były ujawnione w ewidencji gruntów i budynków przed rozpoczęciem modernizacji ewidencji gruntów i budynków. Przepisy zaś art. 24a ust. 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r., poz. 2101), zwanej dalej „p.g.k.”, dotyczące składania zarzutów do danych ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym dotyczą tylko danych stanowiących zapisy nowe. W niniejszej sprawie – zgodnie z dokumentem - wypis z rejestru gruntów sporządzonym „według stanu na dzień: 11.01.2019 r.”, jednostka rejestrowa w obrębie „101/01/001/001/001”, jednostki ewidencyjnej „101/01/001/001/001”, w której jako właściciele wpisani są A. J. i K. J., oznaczona jest numerem G. W jednostce tej ujawniona jest działka ewidencyjna nr 1, położona na arkuszu mapy nr 1, o powierzchni 0,19ha. Zgodnie z informacją zawartą w tym dokumencie, działka powyższa ujawniona jest w księdze wieczystej o numerze 1. Potwierdza to również informacja pozyskana w dniu 11.01.2019 r. z systemu teleinformatycznego Elektroniczne Księgi Wieczyste dla księgi wieczystej o numerze 1 oraz „odpis zwykły księgi wieczystej, stan z dnia 11.01.2019 r. (przedłożony przy „oświadczeniu o posiadany prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane” z dnia 11.01.2019 r.). Z tych względów zaskarżoną decyzję Starosty 101/01/001/001/001 z dnia 11.01.2019 r. w części dotyczącej punktów 3, 4, 5 i 6 rozstrzygnięcia należało utrzymać w mocy.

Skargę na powyższą decyzję złożyli K. J. i A. J., wnosząc o jej uchylenie w zakresie pkt II w części dotyczącej punktów 3, 4, 5 oraz 6 rozstrzygnięcia.

Kwestionowanej decyzji zarzucono: 1) naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 6, 7, 8 w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. i art. 76 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a. i 107 § 3 k.p.a. oraz 2) naruszenie prawa materialnego w postaci art. 24a ust. 1 p.g.k.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we 101/01/001/001/001 oddalając skargę zgodził się ze stanowiskiem organu odwoławczego w zakresie w jakim uchylona została decyzja organu I instancji w części dotyczącej punktów 1, 2 oraz 7 rozstrzygnięcia.

Za trafne uznano także rozstrzygnięcie zawarte w pkt II zaskarżonej decyzji. Sąd, powołując się na treść art. 24a ust. 9 p.g.k., stwierdził że nie neguje twierdzeń strony skarżącej podnoszonych względem zmiany oznaczenia działki nr 1, a zakupionej przez nich jako 1, jednak będąc związany obowiązującą literą prawa nie mógł

Sygn. akt I OSK 31/19

uwzględnić podnoszonych w tym zakresie przez stronę w skardze zarzutów, gdyż dane, o których mowa w pkt II były przed rozpoczęciem modernizacji danymi ujawnionymi w ewidencji gruntów i budynków.

W ocenie Sądu podjęte w tym zakresie twierdzenia organu znajdują swoje uzasadnienie chociażby w wypisie z rejestru gruntów sporządzonym na dzień ..., w którym ujawniona jest działka ewidencyjna właśnie o numerze ..., położona na arkuszu mapy nr ..., o powierzchni 0,19ha, ujawniona w księdze wieczystej o numerze ...

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku skutecznie wniósł Andrzej Jurczak, zarzucając naruszenie:

- 1) prawa materialnego, tj. art. 24a ust 1 w zw. z art 2 pkt 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r., poz. 2101) i art. 2 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji RP poprzez błędną ich interpretację i uznanie, że brak jest podstaw do dokonania w ramach modernizacji ewidencji gruntów i budynków ustalenia prawidłowego oznaczenia numeru ewidencyjnego działki, arkusz mapy oraz numeru jednostki rejestrowej jak i numeru księgi wieczystej, gdyż obecna modernizacja ujawniła inne oznaczenie nieruchomości, a Sąd I instancji nie dostrzegł, że ujawnione dane w ewidencji gruntów i budynków przed wszczęciem modernizacji nie były oznajmione stronie, która jedynie obecnie może skutecznie zaskarżyć ich wprowadzenie;
- 2) przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez nieuwzględnienie skargi, mimo, że zebrany w sprawie materiał pozwalał na uwzględnienie skargi i uchylenie zaskarżonego orzeczenia organu ponieważ organ naruszył przepisy postępowania w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy, w tym z art. 6 art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. poprzez brak wszechstronnego zbadania materiału dowodowego nieuwzględnienie wszystkich okoliczności faktycznych na których powinno być oparte rozstrzygnięcie, a w szczególności przez nieuwzględnienie materiału dowodowego przytoczonego przez skarżących.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący kasacyjnie wniósł o:

- 1) uchylenie w całości zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu we ...;

Sygn. akt I OŚK 31/19

2) zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Art. 176 § 2 P.p.s.a. skardze kasacyjnej wniósł o jej rozpoznanie na rozprawie.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego we Wrocławiu wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie z dnia 2020 r. Art. 176 § 2 P.p.s.a. zwrócił się o rozpoznanie skargi kasacyjnej na posiedzeniu niejawnym.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że rozpoznając skargę kasacyjną - po myśli art. 183 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), zwanej dalej „p.p.s.a.” - Naczelny Sąd Administracyjny czyni to w granicach określonych przez ramy tego środka odwoławczego, gdyż jest nimi związany, biorąc pod rozwagę z urzędu tylko nieważność postępowania przed Sądem I instancji. Przy braku przesłanek nieważnościowych w sprawie badaniu podlegały wyłącznie zarzuty podniesione w skardze kasacyjnej na uzasadnienie przytoczonych podstaw kasacyjnych.

W niniejszej sprawie pełnomocnik skarżącego kasacyjnie w piśmie z dnia 2020 r. – na podstawie art. 176 § 2 P.p.s.a. – zrzekł się rozprawy, a pozostałe strony w ustawowym terminie nie zawnioskowały o jej przeprowadzenie, to rozpoznanie skargi kasacyjnej nastąpiło na posiedzeniu niejawnym, zgodnie z art. 182 § 2 i 3 p.p.s.a.

Przed odniesieniem się do zarzutów skargi kasacyjnej należy zwrócić uwagę, że przedmiotem skargi wniesionej przez K. J. i A. J. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego była decyzja Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego z dnia 2020 r. wydana po rozpatrzeniu odwołania skarżących od decyzji Starosty z dnia 2020 r. w sprawie rozpatrzenia zarzutów do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji ewidencji gruntów i budynków w stosunku do działki nr 10 położonej w . Zaskarżoną decyzją organ II instancji: w pkt I uchylił decyzję organu I instancji w części dotyczącej punktów 1, 2 oraz 7 oraz przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, w pkt II utrzymał w mocy decyzję organu I instancji w części dotyczącej punktów 3, 4, 5 oraz 6. Jak wynika ze skargi wniesionej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zaskarżona została

Sygn. akt I OSK 31/19

decyzja tylko w zakresie jej pkt II, natomiast skarga nie obejmowała decyzji w zakresie pkt I. Mając na uwadze zakres zaskarżenia, który obejmował tylko pkt II decyzji organu II instancji zbędnie Wojewódzki Sąd Administracyjny dokonał kontroli zaskarżonej decyzji w zakresie pkt I, okoliczność ta nie jest podnoszona w skardze kasacyjnej. Stąd też Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznając skargę kasacyjną od wyroku Sądu I instancji oddalającą skargę, czyni to w zakresie zaskarżenia, czyli oddalenia skargi w zakresie pkt II zaskarżonej decyzji. W pkt II zaskarżonej decyzji Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego utrzymał w mocy decyzję organu I instancji w punktach w których odrzucone zostały zarzuty do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym po modernizacji a dotyczące: w pkt 3 numeru arkusza mapy, w pkt 4 numeru jednostki rejestrowej, w pkt 5 numeru księgi wieczystej, w pkt 6 numeru działki.

Z dołączonego do akt sprawy aktu notarialnego nr [redacted], sporządzonego w dniu [redacted] r. wynika, że [redacted] kupił od Skarbu Państwa nieruchomość położoną w [redacted] składającą się z działki nr [redacted] o pow.0,19ha (arkusz mapy 1, nr jednostki rejestrowej 68), następnie aktem notarialnym z dnia nr [redacted] z dnia [redacted] r. nieruchomość ta zastała zakupiona przez małżonków, tj. K [redacted] J [redacted] i skarżącego kasacyjnie A [redacted] J [redacted], dla nieruchomości tej prowadzona była księga wieczysta nr [redacted].

Następnie stan prawny przedmiotowej nieruchomości nabytej w dniu [redacted] r. przez K [redacted] J [redacted] i A [redacted] J [redacted] uregulowany został w księdze wieczystej nr [redacted] prowadzonej przez Sąd Rejonowy w [redacted]. Zgodnie z treścią powołanej księgi wieczystej w dziale I-O dotyczącym oznaczenia nieruchomości w części dotyczącej działki ewidencyjnej wpisano nr działki ewidencyjnej [redacted], obręb ewidencyjny [redacted], ul. [redacted], B-tereny mieszkaniowe, obszar całej nieruchomości 0,1900ha. Wpisany jest również budynek o wskazanym identyfikatorze, jest to budynek mieszkalny, a ulica i nr porządkowy budynku to [redacted]. Jako podstawę wpisu danych dotyczących działki ewidencyjnej wskazano nr 1, tj. rejestr pomiarowo-klasyfikacyjny, [redacted], a chwila wpisu [redacted] (wpis nie z urzędu) nr [redacted] wykaz zmian w rejestrze gruntów, [redacted], Starosta [redacted] (DZ.KW./ [redacted], [redacted]) a odnośnie budynku wskazano jeszcze na nr 4 podstawy wpisu, tj. wykaz zmian w rejestrze gruntów, [redacted] Starosta [redacted] (DZ.Kw./ [redacted], [redacted]). Natomiast w dziale I księgi wieczystej dotyczącym własności jako właściciele

Sygn. akt I OSK 31/19

wpisani są A J i K J , wspólność ustawowa majątkowa małżeńska. Dokument będący podstawą wpisu to umowa sprzedaży z DZ.KW. , chwila wpisu , wpis na wniosek.

W czasie zarządzenia modernizacji ewidencji gruntów w r. przedmiotowa nieruchomości będąca własnością A J i K J objęta była powołaną wyżej księgą wieczystą nr w której znajdowały się wskazane wpisy. Treść księgi wieczystej jest nadal aktualna. Podkreślić również należy, że organy administracji w uzasadnieniach swoich decyzji przeanalizowały zebrane dokumenty i przedstawiły historyczne już okoliczności dotyczące oznaczenia numeru przedmiotowej działki w tym postępowania scaleniowego zakończonego decyzją z r., a także faktu, że rejestr gruntów dla nieruchomości położonych w został założony w r.

Przede wszystkim należy wyraźnie zaznaczyć, że prowadzone postępowanie modernizacyjne nie dotyczyło i nie obejmowało takich danych jak: numer działki, numer księgi wieczystej, czy też nr jednostki rejestrowej i numer arkusza mapy. Stąd też dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków ujawnione w operacie opisowo-kartograficznym sporządzonym w wyniku przeprowadzonej modernizacji nie dotyczyły i nie obejmowały tych danych. Treść tych danych pozostała niezmieniona, a więc taka jak przed modernizacją i w księdze wieczystej nr . Jednym słowem kwestionowane dane były ujawnione w ewidencji gruntów i budynków przed rozpoczęciem modernizacji i nie były objęte przedmiotem postępowania modernizacyjnego. Natomiast skarżący kasacyjnie, a wcześniej skarżący składając zarzuty do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym sporządzonym po modernizacji domagał się ujawnienia danych jakie zostały powołane w umowie sprzedaży z dnia r., a więc danych historycznych, które w chwili zarządzenia modernizacji nie były ujawnione w ewidencji gruntów i budynków. Do tej okoliczności odniosły się zarówno organy w uzasadnieniach decyzji jak i Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku.

Natomiast nie zgadzając się z powyższym stanowiskiem, skarżący kasacyjnie wskazując na podstawę z art. 174 pkt 1 p.p.s.a. w związku z art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj. art. 24a ust. 1 w związku z art. 2 pkt 8 ustawy z 17maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne i art. 2 oraz art. 32 ust. 1 Konstytucji RP poprzez błędną ich interpretację i uznanie, że brak jest podstaw do dokonania w ramach modernizacji ewidencji gruntów ustalenia prawidłowego

Sygn. akt I OSK 31/19

oznaczenia numeru działki ewidencyjnej, arkusza mapy, numeru jednostki rejestrowej jak i numeru księgi wieczystej, w sytuacji gdy Sąd I instancji nie dostrzegł, że ujawnione dane w ewidencji gruntów i budynków przed wszczęciem modernizacji nie były oznajmione stronie, która jedynie obecnie może skutecznie zaskarżyć ich wprowadzenie. Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego zarzut ten jest niezasadny. W pierwszej kolejności należy wskazać na treść przepisów materialnoprawnych, które zdaniem skarżącego kasacyjnie zostały naruszone. Art. 24a ust. 1 ustawy stanowi: „Starosta może zarządzić przeprowadzenie modernizacji ewidencji gruntów i budynków na obszarze poszczególnych obrębów ewidencyjnych”, zaś zgodnie z art. 2 pkt 8 ustawy, ilekroć w ustawie jest mowa o „ewidencji gruntów i budynków (katastrze nieruchomości) - rozumie się przez to system informacyjny zapewniający gromadzenie, aktualizację oraz udostępnianie, w sposób jednolity dla kraju, informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich właścicielach oraz o innych podmiotach władających lub gospodarujących tymi gruntami, budynkami lub lokalami.”

Bezsporne jest, że wskazane przepisy nie zostały naruszone, nie tylko niekwestionowane jest, że starosta może zarządzić przeprowadzenie modernizacji, ale samo niniejsze postępowanie w sprawie zarzutów zgłoszonych do operatu opisowo-kartograficznego sporządzonego w wyniku modernizacji jest tego potwierdzeniem, podobnie niekwestionowana jest ustawowa definicja pojęcia ewidencji gruntów i budynków. Wskazany art. 24a ust. 1 ustawy, ma zatem charakter kompetencyjny, starosta może zarządzić przeprowadzenie modernizacji, zaś art. 2 pkt 8 ustawy charakter definicyjny, określający co należy rozumieć przez pojęcie ewidencji gruntów i budynków. Natomiast wskazane przepisy nie regulują i nie dotyczą szczegółowych rozwiązań i zasad zawartych w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne i w obowiązującym wówczas rozporządzeniu z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, dotyczących modernizacji, sporządzania projektu operatu opisowo-kartograficznego. Mając powyższe na uwadze nietrafny jest nie tylko zarzut naruszenia wskazanych art. 24a ust. 1 i art. 2 pkt 8 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, ale nietrafny jest również zarzut naruszenia art. 2 Konstytucji RP, który wyraża zasadę demokratycznego państwa prawnego, jak również naruszenia art. 32 ust. 2 Konstytucji RP. Powołany art. 32 zawarty jest w rozdziale II Konstytucji zatytułowanym „Wolności, Prawa i Obowiązki Człowieka i Obywatela” i ust. 1 zawiera zasadę równości, a powołany w skardze kasacyjnej ust. 2, który stanowi: „Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z

Sygn. akt I OSK 31/19

jakiegokolwiek przyczyny” zawarty jest zakaz dyskryminacji. Natomiast uzasadniając powyższy zarzut skarżący kasacyjnie zarzucił Sądowi I instancji błędną ich interpretację, podczas gdy Sąd I instancji nie dokonywał wykładni powołanych przez skarżącego przepisów, natomiast wypowiadał się odnośnie art. 24a ust. 9 ustawy, który reguluje możliwość zgłaszania zarzutów do danych ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym. Niezasadny jest również argument podnoszony przez skarżącego kasacyjnie, że ujawnione dane w ewidencji gruntów i budynków przed wszczęciem modernizacji nie były oznajmione stronie, stąd też obecnie może zaskarżyć ich wprowadzenie. Przede wszystkim powyższe stwierdzenie nie znajduje oparcia w żadnej podstawie prawnej, ponadto przedmiot niniejszego postępowania dotyczył zarzutów zgłoszonych do danych ujawnionych w operacie opisowo-kartograficznym sporządzonym w ramach zarządzanej modernizacji, a nie danych ujawnionych w ewidencji przed wszczęciem modernizacji i które nie były objęte zakresem modernizacji. Przepisy dotyczące ewidencji gruntów przewidują określone rozwiązania za pomocą których można zweryfikować poprawność danych ujawnionych w ewidencji gruntów i budynków. Zauważyć również należy, że dane ujawnione w ewidencji gruntów i budynków przed wszczęciem modernizacji, a dotyczące przedmiotowej działki stały się podstawą wpisów w księdze wieczystej nr prowadzonej przez Sąd Rejonowy w , na co już wcześniej zwrócono uwagę. A zgodnie z art. 626^b § 6 K.p.c. w postępowaniu wieczystoksięgowym wpis w księdze wieczystej jest orzeczeniem. Od tego orzeczenia przysługują środki odwoławcze.

Zupełnie na marginesie zauważyć należy, że skarżący kasacyjnie A . . . J . . . w r. zgłosił w wydziale Architektury i Budownictwa, że zostaną rozpoczęte roboty budowlane polegające na dociepleniu budynku jednorodzinnego znajdującego się przy ul. na działce nr , a w roku A . . . J . . . zgłosił, że zostaną rozpoczęte kolejne roboty budowlane. Do zgłoszenia z r. przedłożył odpis zwykły z księgi wieczystej nr stan na dzień r. jako dokument potwierdzający prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę nr Powyższe dokumenty przeczą twierdzeniom skarżącego kasacyjnie, że o danych ujawnionych w ewidencji gruntów przed wszczęciem modernizacji nie wiedział.

Mając powyższe na uwadze, sformułowane zarzuty skargi kasacyjnej dotyczące naruszenia prawa materialnego w sposób oczywisty są niezasadne.

W skardze kasacyjnej sformułowany został również zarzut oparty na podstawie art. 174 pkt 2 w związku z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c p.p.s.a., a dotyczący naruszenia przepisów

Sygn. akt I OSK 31/19

postępowania w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez nieuwzględnienie skargi, mimo, że organ naruszył art. 6, art. 7 w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. poprzez brak wszechstronnego zbadania materiału dowodowego, a w szczególności przez nieuwzględnienie materiału dowodowego przytoczonego przez skarżącego. Zarzut ten jest niezasadny, w rozpoznawanej sprawie istota sporu dotyczyła kwestii materialnoprawnych, stąd też zarzut dotyczący naruszenia przepisów postępowania można by rozważać wówczas gdyby zarzut dotyczący naruszenia prawa materialnego okazał się zasadny. Niezasadność zarzutu materialnoprawnego sprawia, że niezasadny jest zarzut dotyczący naruszenia przepisów postępowania w zakresie zebrania i oceny materiału dowodowego.

W takich okolicznościach Naczelny Sąd Administracyjny uznał, że zarzuty skargi kasacyjnej są niezasadne i dlatego działając na podstawie art. 184 p.p.s.a. skarga kasacyjna została oddalona.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 204 pkt 1 p.p.s.a.

Na oryginalnie właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Dariusz Bociański
sędziarz sądowy

